

[Køfoed.]

hvis det er en ordning, der omfatter såmtilige i landet værende borgere, så må statens bidrag stige.

Det foreliggende lovforslag er, så vidt jeg kan se, også et udgiftsforslag, og det er jo den slags forslag, vi skal være ret forsigtige med i denne tid. 400 mill. kr.s forhøjelse af statens udgifter betyder for at omskrive det i udskrivningsprocenter, at vores udskrivningsprocent stiger med 2; det er også noget, man skal tage i betragtning.

I øvrigt må jeg henvise til de bemærkninger, som socialministeren gjorde i sin tale. Jeg kan på venstres vegne ikke anbefale lovforslaget.

Erik Hansen (Ålborg amt): Da det radikale venstres ordfører, hr. Valbak, ikke kan være til stede ved denne forhandling, skal jeg på det radikale venstres vegne give udtryk for nogle synspunkter.

Allerførst vil jeg sige, at i forbindelse med en parallel lovgivning, der blev behandlet her i tinget den 23. april i år, gav hr. Valbak udtryk for nogle synspunkter, som fremgår af Folketingets Forhandlinger sp. 5977, og jeg vil gerne i hovedtrækkene henvise hertil.

Må jeg om det foreliggende lovforslag sige, at det er jo berømmet og aftalt, at der her i tinget skal fremkomme et forslag om en egentlig dagpengereform, og mit parti finder det rigtigst, at man venter med de egentlige realitetsdrøftelser, indtil dette forslag foreligger fra socialministerens side.

Jeg vil gerne tilføje, at man kan godt synes, når man står over for en sygelønsordning på mellem 60 og 70 kr. pr. dag i ugens 6 dage, at det er for ringe et beløb, og at det bør sættes op, hvis det skal være udtryk for nogen egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Dog vil jeg gerne sige, at jeg tror, der findes mange rundt omkring os, som meget gerne ville have den tryghed, som ligger i at kunne få andel i så stor en erstatning, som det trods alt er at få mellem 60 og 70 kr. om dagen i tilfælde af sygdom. Jeg tænker her på de mange selvstændige bedrifter, som hidtil selv stort set har måttet bære de økonomiske konsekvenser i tilfælde af sygdom. Derfor synes jeg, når man drøfter disse ting, der er al anledning til at sige: lad os nu vente med at regulere på disse væsentlige områder, indtil der virkelig

er tale om en dagpengereform, som omfatter alle kredse i befolkningen uanset erhvervs- og organisationsforhold.

Det radikale venstre er ikke enig i det fremsatte lovforslag.

Kjær Rasmussen: Vi er enige med forslagsstillerne i adskilligt af det, de foreslår, og derfor agter jeg ikke at gentage mine gamle taler vedrørende dette lovforslag. Men vi føler dog trang til at bemærke endnu en gang, at vi med en egentlig erstatning ikke forstår en 90 pct. dækning af hidtidig indkomst, som socialdemokratiet altså gør, men derimod en 100 pct. dækning. Jeg har en fornemmelse af, at disse ting ikke kan siges for tit, og derfor være de sagt til forslagsstillerne endnu en gang, således at man måske — når og hvis man får mulighed derfor engang — kan prøve på at huske lidt af det, vi har sagt vedrørende denne dækningsprocent.

Hanne Reintoft: Man bliver altid lidt sær, når man beskæftiger sig med denne særlige form for socialdemokratisk Canossagang. Man kommer her og foreslår med megen social indignation i stemmen den — ganske rigtigt — asociale, borgerlige regering, at man skal have en bedre dagpengeordning ved sygdom, og at man skal have ophævet de ganske uretfærdige og urimelige karenstage. Stolt viser man tilbage til 1968-69 forslag og 1969-70 forslag.

Det er på denne baggrund ikke uinteressant at se tilbage på, hvordan det så ud i 1966-67 og 1967-68; dengang havde socialdemokratiet et flertal til at få gennemført disse forbedringer. Jeg kæmpede selv meget energisk i det daværende udvalg for at få afskaffet karenstage og fik det ganske klart og tydeligt tilbagevist af socialdemokratiet med besked om, at det var for tidligt, og at der ikke var råd. Det var altså ikke for tidligt året efter, men man må sige, at det er lidt bittert, at det ikke kunne gennemføres, da loven var til behandling og flertallet eksisterede. Enten må det være parade- og skinopposition, eller også er det bodsøvelser, fordi man endelig er kommet på bedre tanker. Jeg håber meget og vil også gerne have understreget fra socialdemokratiets side, at det er det sidste, for så har vi da muligheden for at få forbedret